

„O carte cinică și vie!”
ȘTEFAN CARAMAN

Zilele amantilor

un roman de *Corina Ozon*

HERG BENET
PUBLISHERS

Colecția $\sqrt{7}$

HERG BENET
PUBLISHERS

2014

© 2014 Corina Ozon

© 2014 Herg Benet Publishers, pentru prezenta ediție

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor, pe orice suport audio, video sau electronic, fără acordul deținătorului drepturilor de autor.

Herg Benet Publishers

Str. Dr. Burghilea 22, sector 2, București, România

www.hergbenet.ro

editor@hergbenet.ro

Copertă: TheSpartan Bureau

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OZON, CORINA

Zilele amanților / Corina Ozon. - București : Herg Benet,
2014

ISBN 978-606-8530-31-4

821.135.1-31

ZILELE AMANȚILOR

Corina Ozon

HERG BENET
PUBLISHERS

„CĂTRE CITITORI

Prieteni, răsfoid această carte

Venin și scârbă-n ea n-o să aflați;

Lăsând orice mâhnire la o parte,

De scrisul meu să nu vă rușinați.

N-o să ieșiți de-aici mai înzestrați,

În schimb veți învăța să râdeți bine;

Mai drepte gânduri n-am purtat cu mine.

Văzând cum v-a cuprins tristețea hâdă,

N-am stat să plâng, am râs cum se cuvine,

Căci numai omului i-e dat să râdă“

(Francois Rabelais, „Gargantua și Pantagruel“)

2. PAȘTELE AMANTELOR

Bine că nu mai plouă. Măcar azi, cât mai am și eu liber. De Înviere, m-a făcut ciuciulete, dar nu mi-a stins lumina din candelă. Le-am dat lumină tuturor babelor de pe scară, că mă pândeau ca niște hiene, de după uși. *Mvaaaii, ce frumos că mergi să iei lumină, Cățișor dragă. Că noi suntem bătrâne și abia urcăm scările.* Caștele dracului. În afară de Paște, când sunt bună să le aduc lumină, și de Crăciun, când le mai fac cumpărături, mă bârfesc de n-au aer. Că cine vine la mine, că cine iese, că cu cine mi-o trag, că cu cine nu mi-o trag. În fond, sunt nemăritată, fără obligații, dar le freacă pe ele grija. Odată, s-au vorbit și mi-au făcut cunoștință cu un nepot de-al unuia din provincie, un pământău. Când i-am pus mâna pe fund, a sărit ca ars și m-a pârât la mătușă-sa. Iar

aia a umplut blocul că ce perversă sunt, hihi. Dar eu de-a naibii am făcut, ca să scap de prost. Pentru că, în rest, îl iubesc pe Mircea. Alt prost și ăsta. În loc să-și lase nevasta și să stea cu mine, se ascunde sub fustele ei când îl pisez. Uite, ca de exemplu, azi. I-am zis să vină la mine, măcar în a doua zi de Paște. Că în prima, am înțeleș, stă cu familia să ciocnească ouă. Să vadă nevastă-sa ce soț bun și tată grozav are la copii. Să se îndoape cu toții. El să îi laude mâncarea, iar ea să se ude toată. Tâmpita, nici măcar nu știe să facă sex ca lumea. I-a turnat repede doi plozi, să-l lege, și crede că asta e totul. Iar el, și mai tâmpit, stă să mănânce ce îi face ea. Ce, eu nu știu să gătesc? Și îi mai fac și alte chestii, de îi trece foamea pe loc. Ia să vedem, unde e iubi? *Mircea checked in at Ploiești on Foursquare*. Poftim? Zicea că merge mâine la mă-sa la Ploiești, că azi vine la mine. Ia să-i dau un sms. *Când ajungi la mine? Te pupicesc*. Așa, să nu se prindă că verific ce face. Vai, ce vreme frumoasă, numai bună de ieșit. Nesimțitul ăsta nu mă scoate nicăieri. O zi am fost la munte și am văzut doar tavanul. Și nici la sms nu răspunde, cretinul dracului. Ia să-l sun. Că, dacă n-o putea vorbi, închide el. Păi, sigur, așa, nici

nu răspunzi, nici nu închizi. Să mă lași ca proasta să sun în gol. A naibii, aia care te mai caută! Ia te uită! S-a facut ora unu si n-am mâncat nimic. Poate dă un semn Mircea și mâncăm împreună. Mda, niciun sms. Ia să văd pe Facebook, dacă a postat ceva. *Mircea is at Coliba Haiducilor at Poiana Brașov*. Ceee? Poiana Brașov? Ce caută acolo? Iar eu stau aici, cu mațele chiorăind de foame. O fi cu serviciul plecat, că e solicitat rău. A plecat pe nepusă masă și nu a avut timp să mă anunțe. Da, asta e! Dragul de el, poate ajunge până la cinci și mâncăm atunci. Dar când s-a făcut ora trei? Phii, ce miros de grătar vine de la vecini! Și ăștia se dau familie fericită, iar el se holbează la țâțele mele. Alaltăieri, când nevastă-sa făcea curat acasă, el stătea pe chat cu o brunetă, prietenă cu Roxi. Ia să-i mai dau un sms lui Mircea. *Mai vii azi, iubi?* Așa. Să pregătesc eu masa, să nu pierdem timpul când o veni. Aici stă coșulețul cu ouă, aici drobul și aici pasca. Le-am luat de la Auchan, dar ce trebuie să știe el... Destul că-l îndoapă nevastă-sa, cred că dinadins o face. Vrea să-l îngrașe și să nu se mai uite altă femeie la el. Dar eu tot îl iubesc pe Mirciulică. Mi-a adus pantofii cumpărați de nevastă-sa, că ei îi erau mici. Păi, normal, ea are picior de

țarancă, nu finuț ca al meu, de prințesă.

Ia să vedem dacă a plecat de la Poiană. Sigur e pe drum. WTF? Poze cu mâncare? Eu îl aștept cu masa, iar el se îndoapă ca porcul și se mai și laudă la toata lumea? Aaah, ce-mi vine să îi comentez una acum! Dar nu, eu sunt o doamnă. Nu ca necrescuta de nevastă-sa, care se bagă în seamă peste tot. Ia, ce mănâncă ? Păi, da, friptură cu salată. Și asta, asta de aici e mâna ei, îi știu unghiile alea boante de gospodină. Deci nu e cu serviciul, e cu ea. Boul dracului! Când ea ținea post, eu eram bună să mi-o tragă! Nu mai pupi tu pășărică, Mirciulică! Să i-o tragi lu' mă-ta!

Deja e trecut de cincisprezece. Și n-am mâncat nimic. Am stat după curul ăstuia. Și le-am zis și fetelor că nu pot merge cu ele la pădure. Acum, stau ca proasta, singură cuc. Ia să beau niște vin. Poate apare Mircea la cină. Ce apus frumos! Când l-am cunoscut pe Mircea, la fel se vedea apusul pe geamul biroului. Că era o canapea înaltă, iar ferestrele, mari. Și el mi-a zis să nu mă mai mir că se grăbește, pentru că i-a dat nevastă-sa o listă cu cumpărături. ăsta e Mircea, nu e romantic, dar are un suflet de aur. De Revelion, nu a putut scăpa de nevastă-sa, iar mie mi-a luat un bilet la Romexpo. M-au dansat toți moșii și bărbații mai

tineri băuți, spre disperarea soțiilor, care m-ar fi ucis pe loc. Iar iubi, dragul de Mircea, mi-a dat un sms la miezul nopții și mi-a urat „An Nou fericit!”. Când i-am mulțumit, a zis că din greșeală a dat. Dar ce să zică, dacă era și coțohârta de nevastă-sa în ceafa lui? Ia să-mi mai pun un pahar cu vin. Mircea n-a mai postat nimic. Sigur e pe drum. Ia să-i dau un sms. *Iubi, te aștept.* Așa. M-a cam amețit vinul ăsta, că n-am mâncat nimic. Dar cine mă vede? Ia să mă dau cu rimel și ruj, parcă văd că apare iubi la ușă. Stai așa, am primit un sms. E de la Mircea. *Nu mă mai fute la creieri. Nu sunt singur.* Dragul de el, a trecut peste toate obstacolele și mi-a scris. Precis că mi-a scris de la WC, ca să nu-l vadă scorpia aia. Dar mi-a scris. S-a făcut nouă. Să bag mâncarea la frigider. Mâine e tot Paște și sigur apare Mircea.

3. PAȘTELE AMANȚILOR ÎNSURAȚI

Mă simt ca dracu'. N-aveam niciun chef să vin la serviciu azi, dar m-a chemat nefututu' ăsta de șef. Și mă doare capu' de-mi plesnește. Bun a fost vinul ăla adus de Costel! Bine, le-am cam amestecat cu alea de la Coliba Haiducilor, dar bun și ăla. Și chelnerul, un panglicar... Dar mâncarea a întrecut orice. A fost mai bună și decât aia de-o face Teo, nevastămea. M-a enervat ieri de-mi venea să plec și să o las acolo. Să se întoarcă pe jos la București, în pula mea. Nimic nu o mulțumește. Că de ce am mers la Poiana Brașov, că ea voia să vadă Peleșul. M-a căpiat cu Peleșul ei, cred că l-a văzut de cînșpe ori. Ce dracu' o mai vrea să vadă? A numărat toate moliile de acolo. Și cred că era și regele, ca omu', la masă, de Paște.

A strâmbat din nas și la mâncare, că ea nu bea vin roșu, că e pe ciclu. Iar după ce a băut un pahar de vin alb, a apucat-o melancolia. Că e bătrână, că viața ei s-a terminat, că mi-a fost doar servitoare și bonă la copii, de-astea. Naiba să le mai înțeleagă pe femeile astea ! Că i-am și zis: *Dar ce servitoare primește ceas cu cristale și mașină de ziua ei?* Că aia veche n-o mai încăpea, zicea că au crescut copiii și le trebuie spațiu când îi duce la școală. Și să-i încapă și cumpărăturile.

Și mă mai futea la creieri și Cati cu sms-urile ei. Că să vin la ea de Paște. Păi, nu trebuie să stau și eu cu familia mea? Nu o bag destul în seamă în rest? Aseară am ieșit să cumpăr țigări, dinadins nu am luat, ca să pot să o sun, să o potolesc, nebuna naibii. Că cine știe ce probleme îmi face și chiar n-am chef acum să mă complic. Și i-am zis: *Bă, Cati, futai la cap am și acasă destul. Nu vreau și de la tine. Măcar tu să mă înțelegi, ce dracu'!* Și ea, proasta, a început să-mi bocească la telefon. Că o las singură de Sărbători, că mă iubește și că m-a așteptat cu masa până seara. Păi, cine a pus-o? Mâncare îmi trebuia mie acum, când, unde te uiți, dai de mâncare? Băi, frate zici că-s blestemat! Am un lipici la nebune, de nu s-a văzut! De obsedata aia de Flori abia am scăpat. Era cât pe

ce să afle nevastă-mea. Mă suna și noaptea, îmi dădea mesaje că se sinucide dacă nu vin la ea. Teo, nevastă-mea, îl înjura pe șef că nu mă lasă în pace nici noaptea cu serviciul. Că ce ghinion am cu livrările alea. Noroc că și-a găsit nebuna pe unu' în Canada și a plecat, în pula mea.

Aialaltă, Tina, s-a supărat că nu i-am luat nimic de ziua ei. Băi, am uitat. Abia țin minte când m-am căsătorit cu Teo. Să mor io, astea toate vor atenție, nu le ajunge fututul. Că i-am dat bani să-și achite creditul la bancă, că o scoteau ăia din casă, nooo, asta nu se pune. Am băgat-o în pizda mă-sii cu aerele ei. Nu voia la *La Mama*, că acolo, auzi tu, *e prea popular*. Voia la Casa di David. Mergeam și își făcea poze la mâncare și le pune pe Facebook, să le vadă prietenele. Mai dă-o-n mă-sa! Măcar asta, Cati, nu e așa fandosită. Am trimis-o de Revelion la Romexpo, că nu mai scăpam de ea, și mai că nu mi-a pupat mâinile. De parcă mergea în Bahamas. Hai, că, până la urmă, nu e fată rea. Ia să o sun, să văd dacă mai e botoasă. Nu răspunde, face pe-a supărata pizda. Mi-am cerut scuze aseară, ce pula mea să fac acum? Să mă pun în genunchi în fața ei? Băi, n-am mai văzut atâta tupeu! Toate vor să te facă preș și să profite de tine.

Sună șeful. Țsta ce dracu' mai vrea? *Da, boss, am rezolvat. Sigur, mâine duc eu factura personal, stai liniștit.* Mai du-te și tu în mă-ta de capitalistu' dracu'! După ce că muncim ca sclavii, ne chemi și de Sărbători să lucrăm, mai ai și bășini în cap. Nu te mai satisface piți aia?

Poftim! Botoasa de Cati își face selfie la birou. Muncește și asta de se sparge. Ia, când a postat? Acum două ore. Precis că acum îi dă șeful ciocane, de-aia nu mi-a răspuns la telefon. Mi-a mieunat aseară un pic și a zis că mă-ndoaie. Pizdă prefăcută. Că cică stă ea după mine. Pun pariu că ieri a fost cu maimuțoiul ăla de Edi, care e în limbă după ea. Și cică m-a așteptat cu masa. Poate stătea ea cu dânsa pe masă, hăhă. Parcă ea gătește. Nu știe să facă nici cartofi prăjiți ca lumea. De sarmale, o ciorbă, ce să mai vorbim... Aici, Teo îi dă clasă, clar.

Văd că nu mă sună înapoi. Îi dau un sms și o bag în pizda mă-sii. *Când plec de la birou, trec pe la tine.* Chestia e că e bună rău Cati. Mă face să mă simt ca la 20 de ani. Frate, asta n-are pardon deloc. Zici că nu e pe ciclu niciodată, n-o doare capul sau burta. Și are un miros că mi se scoală numai când mă gândesc, mmm... Și e fată educată, de oraș, olteancă

arzoaică. Nu te face de râs în lume. Se îmbracă cu gust, toți se uită la mine cu invidie când ies cu ea. Măcar ea nu vrea să vadă Peleşul. Cică pe ea n-o interesează nimic din trecut. Am primit mesaj. E Cati. Ia, ce zice, dacă tot a bocit aseară: *Mi-am făcut deja program. Nu sunt la dispoziția ta, iubi.* Ce, fă? Nu ești la dispoziția mea? Dar eu sunt? Ieri trebuia să-mi las familia baltă și să alerg la tine, că așa voia pizda ta? Măcar Teo mi-a făcut doi copii frumoși și mă suportă cu ciorapii mirosind, cu chiloții aruncați prin casă. Mă întrebă când mi-e foame, dacă sunt obosit. Tu vrei numai futut. Ia mai du-te-n pula mea de aici! Îți dau block și pe Facebook. Să nu-ți mai văd mutra aia de ștoarfă deloc. Ipocrita dracului! Băi, toate sunt la fel. Să profite.

Chestia e că n-am chef să merg direct acasă. Vine soacră-mea pe la noi și îmi vine să o iau la palme când o văd. Că îi bagă în cap lui Teo numai prostii. Că de Paște n-am fost și pe la ea. Păi, am stat și noi cu copiii, ca oamenii. Cum să mă împart, frate, să fiu cu toți? Că o îndepărtez pe Teo de ea, că nu stau mult pe-acasă. Dar banii cine îi aduce? Ușa aia de stejar cine i-a platit-o? Prostul de Mircea, adică eu. Ia să le las pe ele să se spele pe cap, în pula mea.

O sun pe Tina. Asta sigur nu m-a uitat. M-a iubit rău. *Alo, Tina? Mircea sunt. Cum, care Mircea? Nu mă mai ai în telefon? Mircea, mă. Așa, vezi că știi, pisi? Băi, am sunat să-ți urez Paște fericit! și să văd ce mai faci. Voiam să trec pe la tine azi, că nu te-am văzut de mult. Cum? Te măriți? Păi, și ce are măritișul cu fututul?*

4. PAȘTELE NEVESTELOR ÎNȘELATE

A trecut și Paștele ăsta. Și nu m-am odihnit deloc. Abia am avut timp să merg la coafor, să m-aranjez și eu puțin. Mergi la cumpărături, fă mâncare, vopsește ouă... Noroc că la curățenie m-a ajutat tanti Ani. În camerele copiilor, era o dezordine de nedescris. Iar la bărbat-miu sub saltea am găsit o revistă Playboy. Când l-am întrebat, mi-a zis că a găsit-o la băiat și că a uitat să o arunce. Că voia să-i facă morală. *Băi, Teo, ce dracu', uită-te un pic la mine. Așa mă știi tu?* Așa mi-a zis. Iar fata e feblețea lui Mircea, îi face toate voile. Că de-aia ne-a cărat pe toți de Paște la Poiana Brașov, că voia fata tatei să vadă narcisele. Am lăsat ouăle și cozonacul pe masă, ne-am urcat în mașină și în două ore am ajuns. Voiam să văd și Peleşul, dar

Mircea n-avea chef, că el își bagă pula în Peleş, că cică l-am văzut de cînșpe ori, că am numărat toate moliile acolo și poate o fi regele la masă de Paște, ca omu', cu familia. Că să mergem la Coliba Haiducilor. Eu m-am enervat și i-am zis că mă piș pe coliba lui.

Ne-am oprit la restaurant și ce puteam face decât să mâncăm? Că parcă acasă nu aveam. Mircea și Costel au băut, iar eu aveam grijă de copii, să nu mănânce ca spartii, să le vină rău. De nervi, n-am mâncat mai nimic. Nici să beau nu puteam, că sunt la ciclu. Iar la întoarcere, a trebuit să conduc eu. Am înmuiat nișel buzele în niște vin alb. Dar aveam așa o stare proastă, că îmi venea să mă arunc de pe muntele ăla, acolo. N-avea niciun haz că ne aflam de Paște la restaurant cu Costel și încrezuta aia de nevastă-sa. Lucrează la ghișeu, la o bancă, dar zici că e director de bancă, așa aere are. Mereu m-a privit de sus, că ea a făcut facultatea la stat, iar eu, la Spiru. *Facultăți de apartament* le zice ea ăstora private. Și ieri mă tot urmărea cum vorbeam cu copiii și le mai făceam observație. Crapă de ciudă, că ea nu poate să facă copii. Cred că nici nu vrea, de egoistă ce e. Iar Costel ăla e un cretin. Întruna s-a lăudat cu vacanța lor în Monaco.

Măcar Mircea e de casă. Avem o familie reușită, casă, mașini, servicii fiecare. Nu e bețiv, nu joacă jocuri de noroc, nu merge la curve. Când vreau ceva, scoate cardul imediat și îmi cumpără. Nu, chiar m-ar bate Dumnezeu dac-aș vorbi prostii...

Dar ieri, aproape îmi venea să plâng. O fi fost și pentru că mă aflam în perioada aia, dar uneori simt că nu mai pot. Tot greu pică pe mine. Eu trebuie să chem omul să tundă iarba în curte, eu să chem meșterul când se strică chiuveta, eu fac cumpărături, eu duc copiii la școală, eu îi aduc, eu fac mâncare, Mircea mănâncă. A, da, și *Scot cardul, e suficient*, cum zice el.

Dar uneori, așa, aș vrea să mă mângâie și el, cum o făcea când ne-am mutat noi împreună. Uite, ieri, decât să mergem atâta drum să mâncăm, aș fi preferat să stăm noi doi liniștiți, unul lângă altul în pat, să ne uităm la filme și să mâncăm floricele. Așa cum făceam până să-l avem pe băiat. Sau să plecăm undeva singuri măcar o zi și o noapte, cum face Luci cu bărbata-su. Și ei au copii mari, dar, când le vine damblaua, închiriază o cameră la hotel și se țin de coțâială fără să știe nimeni. La început, am zis că-s nerușinați, dar acum mi-ar plăcea și mie să mă ducă

Mircea la hotel. Nu s-a mai culcat cu mine de două luni. E adevărat că am ținut post, acum sunt la ciclu, dar până să o avem pe fată, nu ținea cont de astea.

O vreme am crezut că are pe cineva, că mă înșală cu vreo pipiță. Sunt destule curviștine care sparg case și calcă pe inimi frânte, ca să fie ele fericite. Dar Mircea mi-a jurat că nu. *Băi, Teo, chiar așa mizerabil mă crezi? Tu ești soția mea și mama copiilor mei și așa rămâne. Restul nu contează.* Adevărul e că are Mircea ăsta o vrăjeală... că așa m-a și cucerit, de l-am lăsat pe Mișu pentru el. (Chiar, ce-o mai face Mișu?)

Într-o perioadă, îi suna telefonul noaptea și primea multe sms-uri. Zicea că șeful i-a spus să se ocupe de niște livrări din Italia și că s-au pierdut pe drum. Iar el le recupera în toiul nopții, în bucătărie și baie. Era nervos, așa că nu insistam. Dar atunci am bănuit că mă înșală. Așa simțeam eu, dar nu i-am zis niciodată. Că ce-aș fi rezolvat? Oricum nu recunoștea și ne aveam pe urmă ca șoarecele și pisica. Oricum, el tot acasă vine. Mama are o vorbă: *Tu, Teo, grija ta cea mare să fie atunci când bărbatul nu mai doarme noaptea cu tine în pat.* Mare dreptate are mama, deși ea nu prea l-a plăcut pe Mircea. Nici acum nu îl iubește mult. Nici el pe ea. Dar eu sunt la mijloc. Ieri,

când știa că trebuie să vină mama, m-a lăsat baltă. M-a sunat că are o ședință. Și iar am picat de proastă în fața lui mamahăhăhă... că nu mă pot abține să nu plâng. Trebuie să plâng, că altfel înnebunesc. M-am prefăcut veselă, ca să nu vadă mama nimic. Dar și ea s-a mirat: *La ședință în ziua de Paști, dragă?* Am înghițit și am tăcut. Noroc că intraseră copiii de la joacă și ne-am luat cu altă vorbă. Iar aseară, când a venit, mirosea a băutură din aia de damă. Mi-a zis că, la sfârșitul ședinței, șeful a ținut să ciocnească un pahar de coniac cu ei așa, de Sărbători. Dar bani în plus nu le-ar da, zgârciobu' naibii.

Sună telefonul. A trimis Mircea un mesaj: *Boul de șef iar ne bagă în ședință. Nu știu cât durează. Te anunț. Și azi, când avem musafiri? Iar mă lasă singură, cu toate pe cap.*

Alt mesaj. Tot Mircea: *Ședință anulată. Vin acasă. Ți-am luat un parfum, sper să-ți placă. Ce instabil e șeful ăsta al lor! Nici nu vreau să mă gândesc cum îl suportă Mircea toată ziua.*

Cu ce ocazie mi-o fi luat parfum? Ce marcă o fi? Că el nu le ține minte pe ale mele. Când pleca pe undeva, i le scriam. Precis că e de Paște, că n-a apucat să-mi ia nimic.

CUPRINS

1. Amantul însurat și ziua femeii	7
2. Paștele amantelor	12
3. Paștele amanților însurați	18
4. Paștele nevestelor înșelate	24
5. Amanții însurați și alegerile europarlamentare ...	29
6. Amanta și ziua copilului	32
7. Amantul însurat și finala de la Roland Gaross	38
8. Amanta în vacanța de Rusalii	42
9. Escapada amanților în weekend	47
10. Amanta în pelerinaj la mănăstire	53
11. Amanții și sânzienele	61
12. Nevasta înșelată, în delegație	67
13. Amantul însurat, singur acasă	74
14. Amanta la chef, de sfinții Petru și Pavel	79
15. Amantul însurat, la cumpărături	86

16. Amanta și delegația străină	89
17. Amantul însurat și campionatul mondial de fotbal	95
18. Amantul însurat, cu nevasta la Paris	100
19. Amanții la nuntă	109
20. Amanta la ședința corporatistă	118
21. Nevasta înșelată, în club	124
22. Amanții la înmormântare	130
23. Nevasta înșelată și aventura cu Rodin	137
24. Amantul însurat și escorta de la Praga	144
25. Amanta în concediu	152
26. Amantul însurat, în clubul de swingeri	161
27. Amantul însurat și auditoarea nimfomană	169
28. Amanta și propunerea	176
29. Amantul însurat și zicala din bătrâni	183

www.hergbenet.ro

Herg Benet Publishers

Bun de tipar: septembrie 2014. Apărut: 2014.
Editura Herg Benet, Str. Dr. Burghilea 22,
sector 2, București, România.
E-mail: editor@hergbenet.ro

HERG BENET
PUBLISHERS

„Când am primit invitația de a citi manuscrisul cărții Corinei, am acceptat temător. Sunt la o vârstă când îți spui arogant că ai citit cam tot și te întrebii seniorial ce ar putea să te mai surprindă. Ei bine, cartea Corinei. Care te surprinde prin toate locurile pe care le credeai securizate, impenetrabile. Te surprinde în primul rând pentru faptul că refuză fără efort scriitura feminină, melancolică și vag lamentabilă. Frazele sunt scurte și nu intră bătând la ușă, ci trântind-o de perete. Apoi, te surprinde tema predilectă a cărții: amantlăcurile, iubirile frugale, relațiile interzise, tot tacâmul. Practic, Corina omoară în poveștile ei orice ipocrizie feministă (chestie care mie mi-a mers la suflet), o îngroapă adânc și îi pune capac. N-o să omit sub nicio formă limbajul, care surprinde de asemenea. Corina folosește limba română fără să se ferească de extremele ei. Are curaj, «are ouă», cum s-ar spune. Nu că ar fi singura, nu că ar fi o raritate, dar a manipula cuvinte interzise într-un text literar, fără a-i strica savoarea, nu e la îndemâna oricui. Rămâne însă la final impresia generală, cea care contează cel mai mult. Care e bună, dacă nu foarte bună. Cartea se citește ușor, e cinică, e vie, are tot ce îi trebuie pentru a deveni un succes.“

(Ștefan Caraman)

„Corina Ozon vine dinspre jurnalism spre literatură, cunoscând oamenii, cu talent. Scrie captivant, folosind în fraze câte cuvinte chiar trebuie, fără floricele stilistice și volute descriptive în plus, care ar crește statistic durata de somn a populației. *Zilele amanșilor* e o carte pentru dezinhibați. N-o recomand proștilor și bigoților.“

(Alexandru Petria)

„Aceasta este o carte deșteaptă. Iar vrăjitoria nu-i deloc exclusă. Te ține lipit de ea, nu te lasă absolut deloc nici să faci altceva și nici măcar să te gândești la altceva. Nu poți uza de niciun instrument fizic ori sufletești pentru a i te sustrage. Iar dacă asta nu-i curată fermecătură, atunci ce este? A, știi. Literatură deșteaptă.“

(Ana Barton)

„O lectură care curge ușor, cu un limbaj direct și frust, perfect adaptat subiectului. Corina vorbește cu umor și amar, fără ocolișuri, despre situații de viață verosimile, desprinse din cotidian. Amanșii putem fi oricare dintre noi.“

(Petronela Rotar)

www.hergbenet.ro

ISBN 978-606-8530-31-4

9 786068 530314 >